

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85
Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday
Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 23rd MAY, 1986 No. 21
RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
Morning Star",
Vaddukodai.

Thanksgiving Service for Late Mr. I. P. Thurairatnam

A service of remembrance and thanksgiving for the life and work of Isaac Ponniah Thurairatnam was held at the Dutch Reformed Church, Wellawatte on Saturday the 26th April 1986 at 5-30 p.m.

This service was organised by the 'I. P. Thurairatnam Commemoration Committee' to mark the first death anniversary which fell on the 27th of April 1985. This committee has been set up by old students to provide a scholarship to a student pursuing higher studies and to have a fitting memento for the late Mr. I. P. Thurairatnam.

The service was held in Tamil and was led by Mrs. G. S. Ariyarajah, an old girl of Union College and after the call of worship a special devotional song 'Thevaram' was jointly sung by Miss R. Thillainathan and Miss G. Ramakrishnan, children of two old students. In addition to the congregational songs there were two special items, one by Mr. Mano Devasagayam and another by Miss S. Kunnaraja. The special item rendered by Miss S. Kunnarajah was composed by Mr. V. Gunaratnam Reid, Deputy Principal Union College.

The music and accompaniment were provided by Miss Geetha Arasaratnam — electronic organ, Miss Shrupthy Thangarajah — Violin, and Devasagayam Brothers (Mano & Sudhan) — guitars. The Bible lessons: Revelations Chapter 21, verses 1 to 7, and First Corinthian Chapter 10 — verses 1 to 12 were read by M/s. P. Surendraraj and T. D. Arasaratnam respectively, also old students of Union College.

Special tributes were rendered by Mr. S. Nadesan Q.C. — a very close friend of the late Mr. I. P. Thurairatnam and his family, Mrs. T. Parameswaran — one of the first old students to gain admission to the University from Union College and Mr. S. Thabendran an old student of Union College and Secretary of the 'I. P. Thurairatnam Commemoration Committee'.

Mr. Nadesan while giving his tribute in English said that he followed the career path of his friend very closely both in the University College of Colombo and thereafter at every stage while the late Mr. I. P. Thurairatnam accepted the challenge to build-up Union College. Thurairatnam's contribution both in the academic field and the sports field benefited not only those at Union College but to a host of others in the Peninsula. Mr. Thurairatnam's task although difficult was completed with consummate ease notwithstanding the arduous assignments undertaken by him for the collection of funds for the school both in Sri Lanka and abroad. Mr. Nadesan also briefly recalled the memories of his association during the university days and in particular to the

travelling to and from Jaffna to Colombo.

Mrs. Parameswaran in her tribute also in English, traced the growth of the school and the various standards achieved during the stewardship of Mr. Thurairatnam. She stated that Union College was one of the few schools in the North where adequate facilities are available within the school premises for having a range of sports activities such as athletics, basket ball, foot ball, cricket and net ball. She specially commented on the long-term planning, broad vision and the ability to understand the complex problems of the students.

Mr. Thabendran gave his tribute in Tamil and prefaced his speech by quoting an apt verse to describe the late Mr. I. P. Thurairatnam. The manner in which discipline was enforced and the very presence of the late Mr. I. P. Thurairatnam announced by his characteristic inimitable air vibration sent the shivers down the spines of not only the students but the teachers as well. Mr. Thabendran went on to elaborate on the vast contribution made by the late Mr. I. P. Thurairatnam to religion in general and to the C. S. I. Church in particular. By his efforts the late Mr. I. P. Thurairatnam had proved that Union College was no mean performer in the field of sports and this was amply demonstrated when the net ball team in 1951 and cricket in 1952 won the Championship trophies in Northern Region. Mr. Thabendran also stated that if at all any monument is to be erected in memory of the late Mr. I. P. Thurairatnam no better monument than the College itself which he had served for over 23 years — i.e. Union College.

The service terminated with the singing of the College Hymn and the pronouncement of the benediction by Rev. J. J. Ratnarajah. Besides Mrs. Thurairatnam (Rose), two of his children Mrs. S. Paramanandam and Mrs. S. Kunnarayagam, several old students of Union College, friends of the family of the late Mr. I. P. Thurairatnam, members of the C. S. I. Church Wellawatte and Moor Road Methodist Church Wellawatte attended the said service.

Oppression and Exploitation

"Thanthai" Chelvam was a savant who rose above the fetid smog of chicanery and the malodorous chauvinism which are now being displayed by some politicians. In an editorial of the "Island" of 9. 5. 84 the million dollar question was posed "will the withdrawal of the army bring about peace there? This has been a demand raised not only by the T. U. L. F. but also by some sections of the radical Sinhala opinion sympathetic to the Tamil cause as well. In spite of the presence of the army,

there have been acts of brigandage, robbery, the killing of Policemen and political rivals. Is this something new? Had there not been such killings, etc. EVEN when the army was there?"

The Tamil "Times" of December 1985 refers to a news item — The letter sent to the Cease Fire Monitoring Committee by Mrs. Selvanayagi Kandasamy, widow of Mr. B. Kandasamy who was shot dead at Elephantpass. His only sin was that he happened to be a lorry driver who earned his livelihood to support his family and for the ultimate enrichment of a Tamil wealthy Trade.

— R. C. Thavarajah

Obituary

Joyce Vimalawathy Rosa

The Funeral service of Joyce Vimalawathy Rosa, wife of Rev. Christie Rosa, mother of Christine Anketell, Priyadarshini Niles and Kumudhini, daughter of the late proctor S. V. Chinniah and Mrs. Poorna Chinniah, sister of Esmie Niles and Kamala Sugunarajah, took place on the 2nd of March 1986 in Colombo. It was a service which reminded one not of a death which had occurred but of a life which had been beautifully lived and had "Passed on" to a heavenly kingdom.

The service was conducted by Rev. Harold Fernando, the President of the Methodist Church, Rev. Rosa in this tribute spoke of Joyce's life as a portrayal of love. He said that the motto and the motor of her life was "Let us love and die in loving". He attributed his achievements and success in his international peace work, to Joyce his wife, who spurred him on constantly, giving him the vitality and courage needed in such work. Kumudhini, read her mother's favourite poem, "Mother has fallen asleep". This was a Christian conviction faith and witness that Joyce had left with her loved ones — that when she left this world it would only be as though she had fallen asleep.

In hushed silence to the rendering of the Anthem "Ever remembered by what we have done": beautifully and meaningfully by Mr. Lylie Godridge, the hundreds who had come filed by to pay their last respects to Joyce Rosa.

The committal was done by Rev. Christie Rosa. Priests and nuns from all denominations and religions led the funeral procession. Perhaps the greatest tribute paid to Mrs. Joyce Rosa, was the large gathering of people present at the funeral.

"In a dream I walked with God through the deep places of creation; past walls that receded and gates that opened, through hall after hall of silence, darkness and refreshment — the dwelling place of souls acquainted with light and

Brother Dhinakaran in Accident

Bro. S. Dhinakaran the well known evangelist of Madras and a member of the C. S. I. met with a motor car accident on Wednesday the 21st of May.

His daughter and driver died. Bro. Thinakaran and daughter escaped with minor injuries.

In the Month of May

May 1st: May day was observed in several parts of North and East.

Government announced that terrorist organizations that need protection from the rival groups may seek refuge in army Camps.

May 3rd: "City of Colombo" the Tri Star plane that belonged to Air Lanka was blown up in the Katunayake Air-Port.

May 4th: Romesh Bhandari a member of the Chithambaram deligation held secret talks with President Jeyawardene.

May 5th: Supporters of Eelam conducted a rally in the city of Madurai. N. T. Rama Rao and Vaipayee addressed the meeting.

May 6: Sri Sabaratnam the leader of the TELO was shot dead at Annungai in the Kon-davil area.

May 7: The C. T. O. building in Colombo was destroyed by a bomb explosion at 9.23 a.m. Eleven people were killed and over one hundred were injured. Six militants of the TEA died in an encounter with the army near Jaffna Fort.

May 8: Hartal was observed in Jaffna to mourn the demise of Sri Sabaratnam.

May 15: In Colombo Tamil officers in Government departments and corporations were sent on compulsory leave.

Government stepped up military operations in Jaffna.

May 18th: Sarath Muttetuwegama the Communist M. P. for Kalawana died in motor car accident in Ratnapura.

May 19th: Twentyfive bombs were dropped in Jaffna Town allegedly by the Air Force.

May 21st: Thirty bombs were dropped reportedly by fighter planes of the Air Force at Valvettithurai.

In Trincomalee a Cement factory was destroyed by Tamil militants.

warmth — until around me was an infinity into which we all flowed together and lived anew, like the rings made by the raindrops falling upon wide expanses of calm dark waters."

Dag Hammarskjöld.

மணி வாக்கு

“இதோ என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன். நான் உன்னை மறப்பதில்லை.”

— ஏசாயா. 49 : 15, 16.

உதயதாரகை

தமிழரின் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பு

தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற பெயரில், இலங்கையின் நாடாளுமன்றத்தில், ஒரு சிலர் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் ஆளுங்கட்சியுடன் சேர்ந்து, தமிழர்களுக்காக எந்தவிதத்திலும் பேசாதிருந்தபோது, தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தவரும், அவர்களின் சட்ட பூர்வமான உரிமைகளுக்காக வாதாடித் துணிவுடன் பேசியவருமான சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த கலவான எம். பி. திரு. சரத் முத்தெட்டுவேகமாவின் மரணம், தென் இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்களுக்கும், ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும் என்றால் மிகையாது.

இந்நாட்டில் ஒருக்கப்பலும் மக்கள் அனைவரும், தமக்காக வாதாடிக் குரல் எழுப்பும் நண்பனாக ‘சரத்’தை கருதி வந்தனர். இவர் தமது 52 வது வயதில் மரணமான செய்தி தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. பாராளுமன்றத்தில் தனித்து நின்று, தமது கருத்துக்களை ஆணித்தரமாகக் கூறி, பெரும் பலம் படைத்த அரசாங்கக் கட்சியினரோடு மோதும் பாங்கு, மக்கள் நடுவில் அவருக்கு ஓர் சிறப்பிடத்தை அளித்தது.

தமிழ் மக்களின் இன்றைய பிரச்சனையில் ‘சரத்’ மிகுந்த அக்கறை காட்டிவந்தார். — “தமிழ் மக்களைக் கொண்டு குனிப்பதால், இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. உங்களுக்கு எதிரானவர்களை பயங்கரவாதிகள் என்று அழைப்பதால் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாது; இராணுவ நடவடிக்கைகளால் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாது; தமிழர்களுடன் பேசி அவர்களின் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வுகாண முன்வாருங்கள்” என்று அடிக்கடி அரசாங்கத்திற்கு இடித்துக் கூறிவந்ததை நாம் மறக்கமுடியாது.

மேலும், ‘இந்தியாவின் உதவியின்றி இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. வடக்கில் நடக்கும் உள்ளூர் யுத்தத்தினால் நாடு முழுவதும் பொருளாதாரச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டுள்ளது. இலங்கை அரசு இதை உணர்ந்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று வெளிநாட்டு இராணுவ ஆலோசகர்களுக்கு லட்சக் கணக்கான பணம் கொட்டப்படுகிறது’ என்று கடந்த ஞாயிறு மாலை இரத்தின் புரியில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வாலிபர் கூட்டத்தில் பேசினார். இதன் பிறகு தான், தன் இருப்பிடத்திற்குத் திரும்புகையில் விபத்தில் சிக்கி மரணமடைந்தார்.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டு நடத்தப்படும் படுகொலைகளை ‘சரத்’ ஒரு போதும் கண்டிக்கத் தவறவில்லை. ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற அமர்வின் போதும் ‘சரத்’ தின் உண்மையான குரலைக் கேட்க முடிந்தது. இவர் ஒருவரே, எப்போதும் அவசரகாலச் சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களித்து வந்தார்.

நமது தமிழ் எம். பிக்களோ, கிறிஸ்தவ சிங்களத் தலைவர்களோ, தமிழ் மக்களுக்காக எந்தவித குரலையும் எழுப்பாத போது, கடவுள் சரத் முத்தெட்டுவேகமாவின் மூலம் இதுவரை செயலாற்றியதற்காக அவருக்கே நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். இதுவரை மங்காமல் ஒளி வீசிய கலங்கரை விளக்கம் அணைந்து விட்டது. ‘இறைவா, வேறொரு தலைவரை எழுப்பும் ஐயா’ என இறைஞ்சுவோமாக.

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர் மலர் —

கண்டுபிடித்தவரும்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையும் :

1. நால்வகை இரத்தம்: A, B, AB, O. — சேர்ந்த வகைகளைக் கண்டறி
2. பெய்கிளின் — சேர்ந்த வகைகளைக் கண்டறி
3. கைகளுக்குள் — விவரிப்போ
4. நரடி அழகு தரமானி (ஸ்பெக்டிரோமீட்டர்) — வரம்பெயர்
5. மைக்கிரஸ்கோப் — ஆண்டின் வரம்பெயர்
6. இரத்த ஓட்டம் — விவரிப்போ
7. நரம்புமண்டலம் — கண்டறி
8. பாதரசத்தில் விளக்கு — வரம்பெயர்
9. மைக்ரோபேரன் — டேஸ்ட் எட்டர்ஸ் விவரிப்போ
10. டிரான்ஸ்மிட்டர் — ஜான்சன்சுட்டர்
11. கிரிப்பூட்டும் வாய்வு — சேர்ந்த வகைகளைக் கண்டறி
12. பெட்ரோலியம் — சேர்ந்த வகைகளைக் கண்டறி

(தொகுப்பு; தேவதாசன்)

ஆசிய நாடுகளுக்கான ஜெபம்

அயோபேரோவா (நியூஸிலாந்து) :

ஆசிய — பசிபிக் பகுதிகளில் அனைத்து ஆயுதங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுப்பதற்காக எடுக்கப்படும் முயற்சி பயனளிக்க வேண்டுமென்றும், சபைகள் சமாதானத்தூதுவர்கள் எப்பதை நினைவிற்கொள்ளவும் அவர்களுடைய மரவேரின் வழக்கிக் ஒருமைப்பாடாக இருந்து கிறிஸ்தவ ஒற்றுமையுடன் நியூஸிலாந்து இலங்கை ஆலோசனை சபையில் கிறிஸ்தவ ஒற்றுமை நிலைநாட்டப்படவும் ஜெபிக்கிறோம்.

ஆஸ்திரேலியா: இம் மக்கள் நீதி, ஒப்புரவு, சமாதானம், மற்றும் பரவர சமமாக மதித்தல் ஆகியவை தங்கள் வாழ்க்கை அடிப்படையாக இருப்பதற்கு வேண்டுகிறோம். இந்த விஷயத்தில் உடந்தை கருடத்தில் மக்கள் பெற்று நன்மைகளுக்காக உடவுகிறார்கள். (குறிப்பாக ஆபிரிக்க மக்களுக்காக) மிஷினரிகளாக தேவைகளுக்கு சமாதானம், ஒற்றுமைகளை சாட்சியாகத் திழை வேண்டுமென்று வேண்டுகிறோம்.

பங்களாதேஷ்: இந்த பீடத்தின் நோக்கம், ஜனநாயகம், அரசியல் மதங்களுக்குள் ஒப்புரவு, பிடித்தவர்களை மக்களின் முன்னேற்றம் ஆகியவை தலைக்கே வேண்டுகிறோம். மற்றும் சபைக்குள் பிரிவு ஏற்படாமல் உடவுகிறோம் செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து சேவை புரிந்து இருக்கிறோம்.

பர்மா: பர்மியர்களுடைய சமத்துவம் ஒற்றுமையையும் விடுதலையும், நாட்டின் முன்னேற்றத்தையும் பெறவேண்டும் போம். திருச்சபைகள் தேசிய ஒற்றுமைக்கு உழைக்கவும் இதற்காக பாடுபடவும் வழிவகுக்கிறோம்.

இலங்கை: நவீனமயம் நாட்டில் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தாதபடி ஜெபிப்போம். எவ்வாறு திருச்சபைகளும், எல்லா மதங்களும் தேசிய வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம் பெறவும் ஜெபிப்போம். ஆசிய சமாதானத்திற்காக சிலுவம் தன்னுடைய பங்கை செலுத்தவும் ஜெபிப்போம். அமிட்டி ஸ்தார்பணம் உலக சபைகளின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றவும் அனைத்து மக்களுக்கும் பணியாற்றவும் ஜெபிப்போம்.

ஹங்கேரி: திருச்சபைகள் ஒற்றுமையும், ஞானத்தையும் பெற்று விடுதலையும் நீதியையும் கொண்டு 1997 ஆம் ஆண்டையும் அதை தாண்டியும் செல்ல ஜெபிப்போம்.

இந்தியா: மக்கள் சமூக அரசியல், பொருளாதார, மதக் கோட்பாடுகள் ஆகிய வேறுபாடுகளினால் ஏழ்மையாகவும், அதிரை மறவர்களாகவும் இருக்கிறோம். திருச்சபைகளின் ஒற்றுமை மூலமாகவும், பிரச்சனைகள் மூலமாகவும், சுவீசேஷ செயல்திறன் மூலமாகவும் இவர்களின் விடுதலை அடைய செயல்பட ஜெபிப்போம். பஞ்சாப் அஸ்ஸாம் பகுதிகளில் அமைதியும், ஒருமைப்பாடும் ஏற்பட ஜெபிப்போம்.

இந்தோனேசியா: அரசாங்கமும், அதை சேர்ந்த மக்களும் ஒன்றுபட்டு நீதி, (குடியரசில்) மனித உரிமை குடியரசு எங்கும் தலைக்கே பார்ப்போம் வேண்டுகிறோம். இவைகளுக்காக திருச்சபைகள் புதிய பெண்களும், ஒற்றுமையோடு இவற்றிற்காகப் பேசுவோம் ஜெபிப்போம்.

ஜப்பான்: சமாதானத்திற்காகவும், முக்கியமாக அனைத்து ஆசிய அண்டை நாடுகளுக்காகவும்

நானே நல்ல மேய்ப்பன் நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்.

— யோவான் 10 அதி-11ம் வசனம்

ஆம் இந்த வசனத்தில் நாம் அறிவது என்னவென்றால் இயேசு கிறிஸ்து தான் ஒரு நல்ல கம்பப்பன் என்பதனை நிரூபிக்கிறார். ஆடுகளை மேய்ப்பவன் நாம் மேய்ப்பன் என்று அழைக்கிறோம்.

ஆனால் சாதாரண மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளுக்காக தன் ஜீவனை கொடுக்க முன்வருவாரா? இல்லை ஒரு போதும் இல்லை. நாளை நல்ல மேய்ப்பன் என்று கூறிய

ஆண்டவர் தன் ஆடுகளுக்காக தன் ஜீவனை கொடுக்க எப்பவும் தயாராக இருக்கிறார். இதன் மூலம் தமது அன்புடைய ஆடுகளை உலகத்திற்கு அடுத்தவர்களுக்குத் தாரர். இயேசு கிறிஸ்து தாம் நல்ல மேய்ப்பன் போன்று, தமது மக்களை வழி நடத்தப் பராமரிக்க வேண்டுமென்று அவர் உணர்ந்து செயலாற்றினார் என்று அவரினவர்த்தகைகளில் இருந்து நாம் அறிவோம். நல்ல மேய்ப்பன் ஆகிய இயேசு நாம் சில வேளைகளில் வழி தவறி சென்றாலும் நம்முடைய அன்பற்ற இருக்கத்தினால் நம்மை மீட்டு எமக்கு புது கற்று அளிப்பார். (23 சங்கீதம்)

ஆயேசு ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் எனக் கூறுவதை நாம் கூறுகிறோம். வாழ்க்கைகள் எந்தக் கட்டத்திலும் நினைமையிலும் இச்சங்கீதத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. இச்சங்கீதத்தின் மையச் செய்தி மனத்திற்கு ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம். ஆயேசு சங்கீதக் கோரன் கூறுகிறான் கரீத்தர் மேய்ப்பரா இருக்கிறார் நான் தாழ்ச்சி அடையேன். ஆம் என்ன கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் வந்தாலும் நல்ல மேய்ப்பன் ஆகிய இயேசு எம்மை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார். அவர் எம்மை நல்ல பாதையில் வழி நடத்திச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் ஜீவிப்போம்.

— சாமீனி நெடனராஜா

கரகவும் பாடு ஜெபிப்போம். திருச்சபையின் சாட்சிக்காகவும், யாக்குனியின் சமாதானம், நீதி, நல்உறவினர்களும், குறிப்பாக புராக்கு மக்களின் போராட்டம் கை ரேகையின் கூட்டுக்கு எதிராகவும் நடைபெறும் போராட்டம் ஆகியவற்றிற்காக ஜெபிப்போம்.

கொரியா: சமாதானத்திற்காக, ஐக்கியத்திற்காக, மனித உரிமைகளை மற்றும் ஜனநாயக முதலியவற்றிற்காக அகாரியா கிறிஸ்தவர்களோடு ஜெபிப்போம். திருச்சபைகள் இவற்றை பல மூட்டையும் ஜெபிப்போம். கொடுமைகள் கஷ்டப்படுகிறவர்களை நினைவில் கொண்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்காகவும், மக்களின் தேவைக்காக போராடுபவர்களுக்காகவும் வேண்டுகிறோம்.

வாவோன், கம்போடியா, வியட்நாம்: இந்நாடுகளில் சண்டைகளுக்கு மூலகாரணங்களாக இருக்கும் யாற்றையும் உடவுகிட்டுக்கும் போடுமடியும், சித்தரிக்கிட்டுக்கும் சமுதாயத்தின் மீண்டும் ஒற்றுமை நிலவவும், அவர்களுடைய தவிர்ந்த பகுதிகளையும் ஜெபிப்போம். பேரறிவு பரபரிக்கப்பட்டுவர்களுக்காகவும், அதிகளுக்காகவும், ஜெபிக்கவும் சமாதானத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படாத எல்லா முயற்சிகளுக்காகவும், அத்தில்களில் தவிமை யில் இருக்கும் திருச்சபைகளுக்காகவும் ஜெபிப்போம்.

(தொடரும்)

Bishop Michael Hollis

(We publish below extracts from two tributes made at the Memorial Service to the Late Bishop Hollis at St. Alban's, Hindhead by Bishop Lesslie Newbigin and Canon A. T. Hanson.)

Bishop Newbigin's Tribute

"When I received the telephone call which told me of Bishop Hollis's death, I said, 'How sad that so few people know what a great man he was', and received the immediate reply, 'But that is how he would have wished it.' That is true, but it is good that those who were close to him should not forget.

"When the history of the Church in the twentieth century comes to be written by someone who does not regard England and English Christianity as the pivot upon which universal history hangs, I cannot doubt that the formation of the united Churches of the Indian sub-continent will count as one of the significant events. Humanly speaking, I think one must say that without Michael Hollis that event would not have happened.

"It is difficult now to recall the sense of futility which hung about the negotiations for unity in South India after twenty-seven years of apparently endless hesitation. There was neither the courage to make the leap of faith into unity nor the courage to break off further talks. It was the courage, clarity of mind and firmness of purpose of Michael Hollis which ended the deadlock, cleared the fog of distrust, and made unity possible.

"Perhaps even more important was the role that Michael played as the first Moderator of the Synod of the united Church. In the bringing together of very different Church traditions, absolutely everything depends upon mutual trust. So long as there is any suspicion that the union is in effect a take-over by one side and a surrender by the other, there can never be true unity of heart and mind.

"There were such suspicions in South India, as elsewhere. It was the transparent honesty of Michael's conduct in those first years which made the unity a spiritual reality for people of all the traditions. It did not take long dealing with him to make you realise that he loathed anything that even suggested any sort of deceit. He walked in the light, and so enabled us to have fellowship one with another even when we had had our suspicions of one another.

"I remember hearing a missionary from one of the English Free Churches saying with astonishment: 'That man Hollis; he's good right through.' That transparent goodness was, I think, the most decisive factor in making the union of Churches in South India a spiritual reality and not just a device of ecclesiastical joinery.

"Michael walked in the light, but he shunned the limelight. He was always ready to step back and give others the honour. He stepped down from his place as Bishop in Madras and as Moderator in order to give room for Indian leadership. He accepted obscurity and did not ask for anything else. He showed us what, in Christ true greatness is. We thank God upon every remembrance of him."

* * *
Canon Hanson said in the course of his tribute:—

"Those who met Michael Hollis for the first time sometimes found him a little aloof and off-putting. And it is true that he tended in conversation to assume that you too were a fellow of an Oxford college. This was really a compliment, though not everyone understood it so.

"Those who made a closer acquaintance with him soon met the fully committed Christian behind that rather academic exterior. This commitment expressed itself often in genuine care for others.

"It is striking paradox about Michael that, though he gave outstanding leadership in the field of re-union, he was himself what I always regarded as the best sort of Anglican. That is to say, you could not pigeon-hole him. That much-abused ideal, the *via media*, was very real to him, and he made it real to others.

"It was because he believed that the South India scheme was ultimately based on the existence of a *via media* between Catholic and Protestant that he supported it. The thirty-odd years that have passed since the Church of South India came into being have, I believe, proved him right. Michael was very clear-sighted about ultimate objectives. This enabled him to keep his head when others were losing theirs.

"One other thing must be said: Michael had a delightful sense of humour. No situation was so complex or exacerbated that he could not see the funny side of it. This, among other characteristics, helped to keep him so evenly balanced throughout his life.

"But we must return at the end to his deeply Christian life. I would say of him what (I believe) Gregory of Nyssa said of Cyprian: 'Even to remember him makes one feel nearer God.'"

Sri Lanka - Canada Girl Represents Ontario at Expo '86

Sashika Seevaratnam, the daughter of Mr. & Mrs. Frank Seevaratnam of 41. Brooklyn Street, Cambridge, Ontario, has been chosen ambassador for Ontario at the Ontario Pavilion at this summer's Expo '86 in B. C. After a two week training period, to become more familiar with the province of

An Optimistic View of the Ethnic Problem

By: J. K. Retnanandam.

1. It is difficult to believe that there could be any same soul who can show optimism about the way the ethnic problem is moving, especially by one living in the North or East where commentators have described the situation there as "Life in the midst of death", and not as the common saying goes about "Death being in the midst of life", because death is tantalisingly dangling at their doors and it comes so swiftly and suddenly nowadays.

2. The optimism of the writer, however, in spite of the mounting and continuing cycle of militant violence and random army reprisals, stems from the fact that there has been evidence during recent weeks of a simultaneous growing expressed awareness among a few Sinhala leaders that the Tamils have genuine grievances and have cause for their youth having taken to arms. It may be that such views exist among others too, but their voices are perhaps stifled by the cacophony of belligerent voices of the extremists and chauvinists, calling for the blood of the Tamils. But it is high time that good people openly assert themselves despite dangers, lest as Edmund Burke said,

"It only remains for good ones to be silent for evil men to triumph".

And we may all be engulfed into a state far worse than that described by Finance Minister De Mel in these words,

"The country is slowly but surely bleeding to death."

3. The writer is one who has consistently believed that

Ontario, she will be the Ontario Ambassador when the Expo '86 opens on May 2, and until October 15.

She received her B. Pol. Sc. last November, on the same day as Pierre Elliott Trudeau received his honorary law doctorate at the McGill. During the summer of 1983, she received a federal government scholarship for French at Lavall. She also spent the following summer in 1984 in Frank at Sorbonne perfecting her French.

At the age of 19, she was chosen as the only Canadian undergraduate to represent Canada at the Institute of World Affairs in Salisbury, Connecticut, studying contemporary diplomacy.

At the present time, 21 years old, she is the youngest student in the class for the Master Pol. Sc.

Miss Seevaratnam and her parents came to Canada from Sri Lanka 10 years ago.

— AYR News, Ontario.

when the full story of the Tamil struggle becomes known to the mass of the Sinhala people — towards revealing which he has striven hard himself through press article — all obstructions in the way of a just and peaceful settlement will automatically fall off. This process has fortunately begun to function, and it will not be long ere the innate goodness in human hearts will cast away the veil of prejudices, distortions, fears and suspicions etc, covering them.

4. Furthermore, focus on a few of these encouraging changes, would the writer feels sure, give a further impetus to the trend, besides acting as a catalyst in transforming hardened hearts of many Sinhales who have unfortunately and unconsciously taken up unfriendly stances, having become unwitting victims to actualities being concealed from them.

5. The Deputy Minister of Justice, Mr. Shelton Ranaraja holds pride of place as the upholder of Justice. His was some years ago the long opposition voice against the motion of no confidence against Mr. A. Amirthalingam, the then leader of the opposition. Recently in a speech in Kandy he had deplored what had overtaken the Tamil people, drawing a sordid picture of the treatment meted out to them since 1956, and had called for a rectification of all the wrongs done and the adoption of conciliatory measures, whereby the estranged Tamils could be won over and they be made to feel they are wanted as citizens of this country enjoying equal rights.

6. Minister Gamini Dissanayake, also at Kandy at another meeting had given expression to a truth, contrary to the views of many of his colleagues, that terrorism cannot be eradicated so long as Tamils feel aggrieved — a perfectly true statement, for terrorism is only the outer manifestation of an inner dissatisfaction and the reaction to an action. So the elimination of terrorism depends on redressing grievances. But some politicians express the opinion that once the Tamil militants are driven out of South India, it would become a simple matter of mopping them up and thereafter everything would fall into place as desired by them. In demanding the expulsion of Tamil militants, they are not in the least mindful of their own obligation to the Indian authorities to create conditions in Sri Lanka conducive for Tamil refuges to get back to their hearths and homes with honour, dignity and safety. The Tamils fear that if the militants are not there to guard them, they will be further defenceless, for the government has abdicated its authority to defend the civil population in 'Tamil areas'.

(to be continued)